

Zaterdag 9 juni 1917 – ochtendeditie

Londen, 8 juni. Officieel. De stelling, gisteren door onze troepen ingenomen, was een der belangrijkste bolwerken van de vijand aan het westelijk front. Vandaar beheerste hij de uitspringende hoek in het front bij Ieper en had hij daarover het volle zicht. Geen voorzorgen had hij verwaarloosd om de stelling onneembaar te maken. Daardoor kon de vijand al onze voorbereidselen voor de aanval volgen en hij had versterkingen opgevoerd om aan onze troepen het hoofd te bieden. Hierdoor werd de strijd een maatstaf voor de behendigheid der Duitse troepen. Onze opmars ging in zijn werk in omstandigheden, die zo gunstig voor hen waren, als waarop een leger maar kon hopen, met alle voordeel van het terrein, voorbereidselen en de wetenschap, dat een aanval op til is. De voorste verdedigingsstellingen der Duitsers bestonden uit een uitgestrekt en ingewikkeld stelsel stevig berasterde schansen en steunpunten, die een verdedigingsgordel uitmaakten van meer dan een mijl diep. Tal van hoeven en bossen waren grondig ter verdediging in orde gebracht en de bezettingen zaten ruim in hun machinegeweren.

De kanonnen van alle kalibers, waarvan het aantal onlangs is vermeerderd, waren zodanig opgesteld, dat ze niet alleen het front, maar ook de flanken van de aanval bestreken. Tal van verbindingsgangen en uit takken gevlochten schansen, die naar alle kanten uitwaaierden, waren ruimschoots voorzien van stevig gebetonneerde schuilholen en machinegeweerstellingen, ten einde de vijandelijke bezetting en de mitrailleurs te beschermen tegen de uitwerking van ons bombardement. Kortom, geen voorzorg was achterwege gelaten om die onverpoosde arbeid van jaren, aan de hand van ervaring, door de vijand bij zijn vroegere nederlagen aan de Somme, zoals bij Atrecht en de rug van Vimy, te laten renderen.

In weerwil van de moeilijkheden en de ongemakken, die onze troepen te boven moesten komen, tonen nieuwe bijzonderheden van de strijd van gisteren aan, dat onze eerste en volgende aanvallen bijna op de klok werden uitgevoerd, zoals van te voren was bepaald. Om tien minuten over drie in de ochtend werden 19 diepe mijnen tegelijk onder de vijandelijke verdedigingsstellingen tot ontploffing gebracht, waardoor hele stukken van de voorste loopgraven en van de steunloopgraven, benevens uitgebreide schuilhol- en mijnstelsels volslagen ontredderd werden. Aanstonds na de ontploffing van de mijnen openden onze kanonnen het vuur en kwam de infanterieaanval los.

Binnen enkele minuten was de eerste schanslinie van de vijand op het hele aangevallen front genomen. Onze troepen drongen, na zich nauwelijks rust te hebben gegund, op langs de westelijke hellingen van de rug Mesen-Wijtschate. Drie uur na het begin van de aanval hadden wij de hele kamlinie stormenderhand bemachtigd, van zuid tot noord. Kort daarna was heel Mesen van ons en voor de middag was de inneming van het dorp Wijtschate eveneens na hete strijd voltooid.

In het tweede stadium van de aanval drongen wij langs de oostelijke hellingen van de rug omlaag, bij de opmars tegen de machtige linie van de achterhoedestellingen der Duitsers, ten opzichte waarvan de rug zelf de basis vormt van de uitspringende hoek.

Verder is nog zwaar gevochten in een nieuwe reeks versterkte bossen en steunpunten, maar 's middags om kwart voor vier was het dorp Oosttaverne, pal ten westen van het middelpunt der linie gelegen, in ons bezit. Bij het vallen van de avond waren wij feitelijk meester van dit gehele loopgraafstelsel. Wij hadden alle oogmerken, voor die dag bepaald, bereikt. Grote hoeveelheden dode Duitsers liggen in de genomen stellingen en bewijzen de omvang van de verliezen van de

vijand, waarvan een groot stuk opnieuw voor rekening van de Beieren komt. Onze eigen verliezen waren licht. De vijand beproefde vannacht niet zijn verloren gegane stellingen te heroveren.

Na de ernstige zorg en de degelijkheid bij de voorbereidselen onder bevel van Plumer, mag het volledige succes in de hoofdzaak worden toegeschreven aan de verwoesting, door onze mijnen aangericht, de felheid en nauwkeurigheid van ons bombardement, het prachtige werk van onze vliegers en de onvergelykbare voortvarendheid en moed van de infanterie. De hele krijgsmacht handelde in volkomen onderlinge overeenstemming. Voortreffelijk zijn ook de tanks aan de slag geweest. Van elk aanvalsmiddel te onzer beschikking werd in dier voege gebruik gemaakt, dat elk wapen en elke dienst aan de zege deel had.

Berlijn, 8 juni. Officieel avondbericht. Met de gisteren ten aanval ingezette strijdkrachten hebben de Engelsen heden de strijd in Vlaanderen niet kunnen doorzetten.

Wij hebben een plaatselijke aanval ten oosten van Mesen afgeslagen.

Berlijn, 8 juni. Blijkens aanvullende berichten zijn de verliezen der Engelsen in de boog van Wijtschate buitengewoon zwaar, en staan zij gelijk met de verliezen der Fransen op 16 en 17 april. Ze zijn ongetwijfeld hoger dan onze verliezen, de gevangenen meegerekend.

De Engelse stormloop is reeds tot staan gekomen. Ons front staat volstrekt vast en sterke reserves staan er achter.

De strijd bij Wijtschate kan als eerste, voor ons gunstig afgelopen, episode van het grote verwachte entente-offensief worden beschouwd.

Berlijn, 8 mei. Bij de slag in Vlaanderen had het voorbereidings- en verwoestingsvuur, dagen aan één stuk door de Engelsen onderhouden, de voorste stellingen van de Duitsers vergruizeld. Mijnontploffingen en aanvallen moesten de laatste tegenstand uit de weg ruimen. Zwakke Duitse bewapeningstroepen alleen, die het in dit vooruitgeschoven stellinggebied uithielden, bereidden de Engelse stormcolonnen een bloedige ontvangst om dan voor de overmacht van de tussen Ieper en Ploegsteertbos uit de schansen krioelende Engelsen, kleurlingen en blanken, volgens het plan vechtend terug te trekken, zodat de reserves, verder achterwaarts buiten het bereik van het vernielingsvuur der Engelse stukken opgesteld, tijd hadden om voor een tegenaanval toe te ijlen.

De Engelse batterijen bij Armentières, die door flankerend vuur de aanval moesten ondersteunen, werden door de Duitse artillerie ten westen van Rijsel in bedwang gehouden, welke artillerie met vuur uit ver dragende kanonnen zich doeltreffend mengde in de strijd. Terwijl de Engelse stormcolonnen bezwaarlijk over de lage rug van de Douve heen ploeterden, waren zij door de zware granaten van de lange vlakbaankanonnen in de flank gevat, die verschrikkelijke verwoestingen onder hen aanrichtten.

Voor het front lieten de taai bezettingen der voorste Duitse schansen, die slechts langzaam terugweken, de vijand elke stap vooruit met bloed betalen. De krachtige tegenaanval der garde van de Beieren, die tot de ooststrand van Mesen doordrongen, kostte de vijand eveneens zware verliezen.

Nadat later de verdedigers naar de in het stafbericht genoemde stelling waren teruggetrokken, ontbrandden 's middags opnieuw zware gevechten, die tot in de nacht aanhielden. Wij behielden onze stelling. Daarmee eindigde de eerste fase van de nieuwe, grote

aanvallen, die de aanvaller naar gewoonte terreinwinst en gevangenen hebben opgeleverd.

Voor de nieuwe basis van het diepe Duitse verdedigingsstelsel zullen nu wel nieuwe gevechten ontbranden, die intussen voor de Engelsen en Fransen evenmin tot het doel, dat zij nastreven, een strategische doorbraak, zullen leiden, als de aanvallen bij Atrecht, aan de Aisne en in Champagne.

Londen, 8 juni. Reuters berichtgever seint van het Engelse front: Op het front van het tweede leger is het de gehele nacht betrekkelijk kalm gebleven. Sedert de vruchteloze tegenaanval van gistermiddag heeft de vijand geen poging meer gedaan om de belangrijke stellingen, die hij heeft verloren, te hernemen. Volgens de laatste berichten is het aantal gevangenen belangrijk boven de 6000 en bovendien zijn vele kanonnen en schansmortieren, die nog niet geteld zijn, in onze handen gevallen.

We zijn ijverig in de weer geweest om onze winst te bevestigen, ons geschut op de brengen en maatregelen te treffen om de vruchten van onze overwinning te verzekeren. Onze pionierstroepen verdienen alle lof voor hun werk. Gisteren hebben de Nieuw-Zeelandse sappeurs in de zomerse hitte een verbindingsschans gegraven door de opengereten grond, waar bijna elk spoor van de Duitse schansen was uitgewist.

Hoe meer ik over de slag hoor, hoe meer mij blijkt dat hij in alle delen gunstig voor ons is geweest. Alles is precies uitgevoerd zoals voorgeschreven was en de zege is niet minder te danken aan het doeltreffende werk van de staf dan aan de dapperheid van de troepen.

Parijs, 8 juni. De openbare mening toont zich zeer verheugd en vol vertrouwen over het Britse offensief in de vlakte van België, dat aan de balans der geallieerden een schitterend succes toevoegt, behaald in de streek, waar de Duitsers zich onoverwinnelijk konden wanen. Aldus is bijna geheel het Engelse front op het ogenblik het toneel van gevechten, die zich overal in hun voordeel keren. De laatste berichten reppen alle van de ontzaglijke verliezen van de vijand terwijl die der Engelsen licht zijn. De zware druk op het westelijk front houdt aan en kan alleen maar toenemen.

Zaterdag 9 juni 1917 – avondeditie

Londen, 8 juni. Officieel avondbericht. In de loop van de dag is onze nieuwe linie ten zuiden van Ieper in staat van tegenweer gebracht en verzekerd. Tegenaanvallen van de Duitsers ten zuidoosten en ten noordoosten van Oosttaverne en ten oosten van Mesen zijn met verliezen door onze infanterie afgeslagen of door de artillerie gebroken.

Zesduizend vierhonderd gevangenen, waaronder 132 officieren, zijn tot dusver de controlestations gepasseerd, als gevolg van de operatie van gisteren. Meer dan twintig kanonnen zijn, naar bericht wordt, tot dusver binnengebracht.

Tijdens de slag hebben onze vliegtuigen gisteren zeer voorspoedig samengewerkt met infanterie en artillerie en kostbare diensten bewezen. Bovendien deden zij een groot aantal geslaagde luchtaanvallen, waarbij 's vijands vliegvelden, ballons, treinen, kwartieren en troependepots met bommen en machinegeweren bestookt zijn.

Aan de vliegers van de vijand werd verhinderd om aan de slag deel te nemen. Wij rekenden af met twaalf Duitse vliegtuigen, die neergeschoten zijn, en acht andere, die stuurloos naar beneden gedreven zij. Veertien van onze vliegtuigen worden vermist.

Berlijn, 9 juni. Officieel: Legergroep prins Rupprecht: Langs de IJzer alleen op sommige punten levendige artillerieactie.

Op onze stellingen ten oosten van Wijtschate en Mesen was van 's middags af weer sterk vernietigingsvuur gericht. Zijn grote aanvallen heeft de vijand onder de indruk der zware verliezen welke, volgens gevangenen, tien aanvalsdiveisies leden, overdag niet herhaald.

Alleen zond hij Australische troepen tot een vergeefse aanval ten oosten van Mesen in het vuur.

In de avonduren ontsponnen zich op beide oevers van het kanaal van Ieper en Komen en in het Douve-terrein nieuwe gevechten, waarin de vijand geen voordelen kon behalen.

Londen 9 juni. Gibbs meldt: Een van de grote episoden uit de slag van Mesen was de inneming van Wijtschate door Ierse nationalistien met Ulster-mannen vlak naast hen. Deze twee afdelingen Ieren vochten in vriendschappelijke wedijver gelijk op met elkaar om Ierland roem te verschaffen. De manschappen uit Dublin en Munster namen duizend gevangenen en de Ulstermannen deden hetzelfde.

Londen, 9 juni. Reuters bijzondere correspondent bij de Engelse troepen in Frankrijk zegt in zijn vrijdagmiddag verzonden telegram: Door de prachtige overwinning van gisteren is de toestand, die gedurende twee jaar en acht maanden permanent gebleven was, plotseling veranderd. Het vooruitspringende gedeelte bij Ieper is feitelijk uitgewist, want door de verovering van de rug bij Mesen hebben wij de militaire toestand in de hele streek, die door deze

hoogte beheerst wordt, volkomen veranderd. Onze aanvalsmethoden worden bij iedere gelukkige slag beter. De verovering van de rug van Vimy is ontworpen met behulp van een plattegrond ter grootte van een tafel van flinke afmetingen. De aanval op de rug van Mesen is tot in alle bijzonderheden gerepeteerd op een openlucht model van de grootte van ongeveer vier tennisvelden. Het is een gewoonte geworden te wijzen op de voortreffelijkheid van de Duitse militaire machine, maar de slag bij Mesen bewijst eens te meer, dat de vijand in dit opzicht geen monopolie heeft. Onze opmars ontmoette aanmerkelijk minder tegenstand van machinegeweren dan verwacht werd. Ongetwijfeld omdat onze artillerie haar werk met zulk een felheid gedaan heeft. Binnen ongeveer zeven uur was de rug van Mesen schoongeveegd en onze linie liep aanmerkelijk ten oosten van Wijtschate-Mesen. Wij hadden gedood, gekwetst, gevangen genomen of teruggeslagen drie Pruisische, een Wurtembergse, een Saksische, een Beierse divisie en dit niettegenstaande er nog veel divisies in reserve waren en een groot aantal kanonnen sedert het begin van ons bombardement zeven dagen tevoren naar voren gebracht was, om het hoofd te bieden aan onze aanval. Ik twijfel of er in de gehele loop van de oorlog ooit een slag zo afdoende beslist is. Gedurende de dag is de toestand niet veel veranderd. Er is wat infanteriegevecht geweest op kleine schaal. Onze troepen gaan voort alles wat wij gewonnen hebben te bevestigen en voor het ogenblik ziet het er uit alsof de Duitsers geen moed hebben om een tegenaanval te beproeven. De Australiërs berichten, dat ze vanochtend nog een loopgraaf bezet hebben, waarin de vijand het uit had weten te houden. Op de oostelijke rand van het Veldslagbos houdt de vijand nog een groot gedeelte bezet, maar wij houden de plaats onder zwaar kanonvuur, zodat de vijand of zich zal moeten overgeven of uitgeroeid zal worden.



Krijgsgevangenen blijven binnen komen; in het geheel zijn er wel over de 7000.

Londen, 9 juni. De Morning Post schrijft. De prachtige Engelse overwinning van Mesen moet het gehele land en de geallieerden moed doen scheppen, want de slag van Mesen was een opzettelijke krachtbeproeving tussen de Engelsen en de Duitsers, waarbij deze laatsten geheel verslagen werden. Een sneller of noodlottiger tegenslag hebben de Duitse wapens nog niet ondervonden. De zevende juni zag het verbazingwekkende van de hedendaagse oorlogvoering, waarin alle middelen en moderne wapens in volle omvang zijn gebruikt voor een aanval, die gericht werd op de machtigste verdediging die welk leger ook kon oprichten. Die dag zal voor altijd in herinnering blijven als een dag waarop de wereld de vijand van de beschaving volkomen zag verslaan op zijn eigen voorwaarden, zijn eigen terrein, en met behulp van zijn eigen wapens. Duitsland heeft de beschaafde wereld uitgedaagd tot een artillerie-oorlog, versterkt met allerlei mechanische en chemische hulpmiddelen. Maar met al zijn werktuigen en horden van soldaten is Duitsland er niet in geslaagd leper aan het Britse leger te ontwringen, dat in vergelijking met de vijand naakt in de strijd ging tegen een noodlottige overmacht, waarbij de Engelsen hun lichaam tot een bolwerk voor Frankrijk maakten. In het begin van zijn geweldige snode avontuur werd Duitsland aan de Marne verslagen. Wij vragen, welke grote overwinning Duitsland in het westen bevochten heeft? Wij herinneren er ons geen enkele, ofschoon wij ons vele aankondigingen van overwinningen van Duitse zijde herinneren. Duitsland werd staande gehouden en onder de grond gejaagd. Daar dacht het te kunnen blijven, tot de geallieerden beu of zo verzwakt waren door de duikbootoorlog, dat zij moesten onderhandelen. Deze dingen zijn echter niet gebeurd en zullen ook niet gebeuren. Duitsland merkt daarentegen dat de aarde zijn

troepen geen schuilplaats zal bieden en dat het kleine Engelse legertje nu gegroeid is tot de meest geduchte strijdmacht in de wereld en Duitsland de baas is.

Londen, 9 juni. De Times schrijft: De laatste berichten over de slag van Mesen bevestigen nog meer de aanvankelijke indruk, dat hij de snelste, grondigste en schitterendste overwinning van de Engelse wapens is geweest sedert het begin van de oorlog. Hij bewijst meer dan ooit dat de Britse troepen een geduchte tegenstrever zijn voor de legioenen van de keizer. Duitsland heeft veertig jaar gehad om zich voor te bereiden, wij hebben nog geen drie jaar gehad en een gedeelte van die tijd is nog vermorst.

De oorlogstoestand.

“Later”, dat is het ene woord, waarop het in het Duitse communiqué van gisteren op aan komt. “Later”, zo luidt het, “werden onze regimenten uit de vooruitspringende bocht op een vooraf ingerichte stelling tussen de Kanaalhoek ten noorden van Hollebeke, en het Douve-terrein, 2 kilometer ten westen van Waasten, teruggetrokken.”

Dat was het resultaat. Wat er voor die tijd is gebeurd, staat vermeld in de woorden, die aan het “later” voorafgaan, en komt er minder op aan. De Duitsers zijn dus, nadat de Engelsen met name in het midden van hun aanvalsfront terrein hadden gewonnen (zoals al uit de Engelse berichten was gebleken, schoot het aan de vleugels minder op) teruggetrokken, en wel op de koorde van de boog, die hun front aanvankelijk innam.

Het gevolg daarvan is, dat de Duitse linie van het Ploegsteertbos af noordwaarts, in plaats van met een westwaartse bocht, nu rechtstreeks naar Hooge (ten oosten van Ieper) loopt.

Daaruit volgt dan meteen, dat het heuvelcomplex, waar Mesen, Wijtschate, enz. op gelegen zijn, tot op enige gedeelten van de oostelijke helling na, door de Duitsers is prijsgegeven.

Deze berichten van Duitse zijde kloppen in alle opzichten met hetgeen de Engelse berichten reeds hadden gemeld.

Het nieuwe officiële Engelse bericht, dat in ons ochtendblad staat afgedrukt, behoeft men niet eens te lezen, om dadelijk te begrijpen, dat het geen gebeurtenissen van belang meer heeft mede te delen. Daarvoor is het veel te lang, en die lengte is nodig, zoals dat bij lezing blijkt, om het belang van het vorig succes te onderlijnen. Zoals een Engels correspondent in herinnering brengt, hadden de Engelsen het voornaamste deel van hetgeen zij nu hebben heroverd, in november 1914 verloren. De strijd, waarin die stellingen destijds voor de Engelsen verloren gingen, werd destijds in de Engelse berichten “een van de treffendste episodën van het Engelse leger” genoemd, terwijl de inspanning van de Duitsers, ook toen reeds voor de zoveelste maal, “een laatste wanhopige poging” werd genoemd, voor zij uit België en Frankrijk zouden worden teruggeworpen. Het was toen in de tijd, dat men nog illusies over de oorlogvoering koesterde. De Duitsers hadden het op Ieper gemunt, welke stad de Engelsen zegevierend verdedigden. Men meende niet zo ver meer van de beslissing te zijn en hoopte, dat de mislukking van de aanval op Ieper voor de Duitsers, die toen in het oosten tamelijk in de knel zaten, het sein zou zijn om het op te geven. Van Duitse zijde had men weer andere illusies. Ieper was bedoeld als slechts een schakel in de keten van veroveringen, die een doorbraak in de richting van Calais moesten uitwerken. Of er bij het heen en weer golven van de strijd een paar heuvels bij Wijtschate in de ene hand of de andere bleven, scheen toen, bij wat er van beide zijden op het spel stond, van zo miniem belang, dat men er nauwelijks over sprak. En toch is spoedig na de strijd, waarvan wij zoeven de herinnering ophaalden, de grote

stilstand ingetreden, en de zogenaamde bocht van Wijtschate, die de Duitsers nu hebben moeten ontruimen, was inderdaad niet anders dan een verstening van hetgeen ons twee en een half jaar geleden een weinig betekenende episode in de strijd in het westen scheen te zijn.

Zoals al gezegd, de berichten van gisteren melden geen verandering in de toestand.

“Met de gisteren ten aanval ingezette strijdkrachten heeft de vijand heden de strijd in Vlaanderen niet kunnen voortzetten”, zo zegde het Duitse hoofdkwartier dan ook gisteravond. De nadruk moet in deze mededeling vallen op de woorden “met de gisteren ten aanval ingezette strijdkrachten”. De Engelsen hebben nog wel andere, en ze zullen ze nog gebruiken ook. Dat er zo dadelijk een rustpauze intreedt, is misschien voor de Engelsen niet onvoordelig. Bij de eerste aanval voordelen te behalen als prijs van de voorbereidende werkzaamheid van de artillerie, is bij de tegenwoordige verhouding van de wederzijdse artilleristische krachten altijd mogelijk. Die eerste aanval rechtstreeks in de richting van een beslissing door te zetten, schijnt evenwel vooralsnog onmogelijk en is ook niet gelukt of veeleer niet eens geprobeerd. Bij Atrecht werden de Engelse aanvallen zeer spoedig en zeer veelvuldig herhaald, maar het succes werd bij iedere aanval minder en de slag verliep tenslotte onbeslist.

Wellicht zullen nu de Engelsen er op uit zijn, ook de tweede aanval, die het succes van de eerste moet voortzetten, met alle mogelijke zorg voorbereiden. Ze zijn daar thans stellig mee bezig.

Dat de Duitsers ook bij Ieper een hele reeks stellingen achter elkaar hebben, is hoogst waarschijnlijk.

Terwijl we dus moeten afwachten, of de overwinning van de Engelsen bij Ieper tot iets zal leiden, dat de algemene toestand zal kunnen veranderen, zetten de Duitsers in de laatste tijd (in tegenstelling tot deze winter) een hoe langer hoe grotere mond op. Niet alleen de kranten doen dat, maar ook de min of meer officiële vertegenwoordigers van de regering. Mag men misschien een toespraak van de keizer tot zijn soldaten, waarin hij voorspelt, dat Duitsland de vrede zal dicteren, niet al te ernstig opnemen, zulke redevoeringen als die van dr. Solff, de staatssecretaris van koloniën, staan niet alleen. En waar komt de hele rede van Solff eigenlijk anders op neer dan dit "Duitsland wil Kongo hebben"?

Wat dit beduidt, laten wij aan het combinatievermogen van onze lezers over. In alle geval hebben de Duitsers het een tijd lang geprobeerd met wat, naar hun opvatting althans, bescheidenheid was. Ze hebben daar zo weinig succes mee gehad, dat ze het voor hetzelfde geld wel weer eens op het voorbeeld van hun tegenstanders, die dagelijks de Hohenzollerns afzetten, enz., met een grote mond kunnen proberen. Minder succes dan de andere methode kan het onmogelijk hebben.

Militaire beschouwingen.

Van militaire zijde schrijft men ons:

Kapitein Porsius beschouwt de aanvallen op Zeebrugge als een aanloop in de richting van een offensief van de ententevloten, hetwelk de verwoesting van de Duitse oorlogshavens ten doel zou hebben. Het zou echter niet onmogelijk zijn, dat zij de voorlopers waren van een grootscheepse aanval op de Vlaamse kust, een laatste wanhopige poging om in de geweldige frontale worsteling de vijand toch nog de vleugel af te nemen.

In dat verband trekt dan ook de uitbreiding, die het slagfront naar het noorden genomen heeft, bijzonder de aandacht. Reeds het officiële bericht van 1 juni meldde, dat bij de legergroep van prins Rupprecht in de duinenstreek, aan de kust in het vak van Ieper en vooral in de buurt van Wijtschate de artilleriestrijd de vorige avond een grote hevigheid kreeg. Telkens kwamen nieuwe berichten van toenemende geschutstrijd in Vlaanderen, waarbij vooral de sector Wijtschate het moest ontgelden, waar telkens in de namiddag de artillerieslag tot de grootste hevigheid toenam. Nadat daarop sterke verkenningsaanvallen waren gevolgd, baarde het geen verwondering meer, toen het Duitse bericht van 7 juni mededeelde, dat, in de vroege, na uitgebreide mijnontploffingen en zeer hevig roffelvuur met infanterieaanvallen der Engelsen, de slag in Vlaanderen volledig was ontbrand.

Het aanvankelijk succes, vooral ook tengevolge van de aanwending van geweldige vernietigingsmiddelen, o.a. de ontploffing van meer dan een miljoen pond sterk explosieve stoffen, waarbij de dorpen Mesen en Wijtschate als het ware van de aarde werden weggevaagd, was groot. Op een front van 14,5 km van ten zuiden van de Douvebeek tot het noorden van de Sorelberg werden de Duitse verdedigingslijnes genomen.

Reeds het Duitse avondbericht van 7 juni had het binnendringen in de voorste stellingzone gemeld, doch voegde er aan toe, dat de heen en weer golvende strijd nog in volle gang was. We betwijfelen dan ook of in de voorste stellingen reeds veel van de aangevoerde reserves aanwezig waren. Volgens Reuters bijzondere correspondent bij de Britse troepen in Frankrijk, hadden de Duitsers, die deze aanval al dagen lang verwachtten, drommen soldaten opgevoerd om de slag te weerstaan. Onder deze drommen zullen echter de ontploffingen wel niet hun slachtoffers hebben gemaakt. Ze zullen, zoals de ondervinding nu wel genoegzaam heeft geleerd, op behoorlijke

afstand van de stellingen gereed zijn gehouden, teneinde de in de verwoeste linies binnendringende tegenstanders pas dan te lijf te gaan. We vernamen dan ook van krachtige tegenaanvallen bij Mesen, doch tenslotte werden de Duitse troepen uit de naar het westen vooruitspringende bocht op een vooraf ingerichte stelling tussen de kanaalhoek ten noorden van Hollebeke en het Douveterrein, 2 km ten westen van Waasten teruggetrokken.

Voorlopig zijn de Duitsers dus hier weer uit sterke stellingen verdreven. Het verdient daarbij wel de aandacht dat Reuters correspondent in het Engelse hoofdkwartier meldt, dat generaal Plumer en zijn staf een jaar lang hun plannen voor deze aanval hadden voorbereid, hun materieel bijeengebracht en in alle onderdelen hun vernietigingstaak bestudeerd.

Nu is er voor de Engelsen nog de moeilijke taak weggelegd zich in het verwoeste en doorploegde terrein te handhaven.

Ongetwijfeld zal een verwoede strijd hier nog wekenlang worden voortgezet. Geweldige verliezen zullen aan beide zijden worden geleden, doch wil men meer bereiken dan een slijtage van de Duitse weerstandskracht - een succes van slechts betrekkelijke waarde, in verband met de sterkteverhoudingen – dan zal de strijd zich verder naar het noorden moeten uitbreiden.

In de hoogste mate spannend zal het worden, indien de strijd over het gehele front van Atrecht tot de zee met de uiterste heftigheid ontvlamt en tenslotte een grote flankaanval ter zee de kroon zet op de geweldige druk tegen het Vlaams-Franse vleugelfront.

Volgens de XXe Siècle mogen de Belgische soldaten de volgende kranten lezen:

1°. Alle Belgische bladen, in Frankrijk, Engeland en Holland uitgegeven, en door het groot hoofdkwartier met censuur toegelaten;

2°. De Engelse, Franse, Italiaanse en Russische bladen, door de censuur der verbonden nagezien;

3°. Het Nederlandse blad De Telegraaf, de Zwitserse bladen La Gazette de Lausanne en Journal de Genève.